

Който живѣе въ насъ. И когато вѣрваме на себе си, ще вѣрваме и на своя братъ. Който не вѣрва въ Господа, Който живѣе въ него, не може да вѣрва на другитѣ хора. И онзи, който не е благо-склоненъ къмъ ближнитѣ си, не е угоденъ Богу. Затуй Господъ казва да обичаме ближнитѣ си. А вашиятъ ближенъ е нараненъ, разпнатъ, прикованъ на кръста. Не е вашиятъ Господъ на небето; вие сте Го приковали. Че туй е истина, четете Евангелието. Вашето спасение ще стане не иначе, а чрѣзъ това приковаване — търпѣние и благо-склонность. Тогава ще дойде вашето освобождение. Ще кажете: „Това е мжчна работа“. Не е мжчна. Не се бойте. Да те приковатъ на кръста е приятна работа. Господъ хиляди години търпи приковаването. „Да не пострадаме?“ — Нѣма да пострада. Хората, които ги е страхъ отъ страдания, ние не ги искаме въ училището ни. Вие трѣбва да благодарите на Бога за тия страдания: тѣ сж пратени отъ Него. И тия страдания, които сега ви се даватъ, вие ги заслужвате, вие сте достойни за тѣхъ. Ако Христосъ не бѣ носилъ този тръненъ вѣнецъ, ако не бѣ прикованъ на кръста, какъ щѣше да прояви тази любовь? Бихте ли Го обичали днесъ, ако искаше и би живѣлъ като царъ? Вие Го обичате, защото бѣ прикованъ на кръста за нашето спасение.

Затуй отсега нататкъ бждете герои, не се страхувайте отъ страдания, а казвайте на свѣта, че сте мжже и че не единъ кръстъ, а десетъ сте готови да носите. Единъ се оплакалъ, че кръстътъ, който носѣлъ, билъ много тежъкъ; Господъ рекълъ: „Вземете му го“ и го ввелъ въ една голѣма зала и му рекълъ: „Въ тази зала има голѣми и малки,